

Голота Петро Іванович

Біографія (з антології Юрія Винничука)

Справжнє прізвище Петро Мельник. Народився 12.07.1902 р. в передмісті Єлисаветграда Балашівці (тепер у складі Кіровограда) у бідній селянській родині. Через нужду Петро не міг ходити до школи. Читати й писати навчився самотужки, випасаючи днями череду. З дитячих літ захопився книжками, у нього також виявився потяг до малювання. Згодом Петро склав екстерном іспити за курс навчання в Єлисаветградській чоловічій гімназії.

У 1921 р. видав першу збірку віршів "Тернистий шлях до волі і освіти". Наступного року вступив до "Плуга".

Петро Голота був доволі активним письменником. Він видав збірки поезій "Степи - заводові" (1925), "Пісні під гармонію" (1928), книгу поем "Будні" (1928), збірку нарисів "В дорозі змагань" (1925), збірку прози "Бруд" (1929), роман "Сходило сонце" (1930).

На початку 1930-х був репресований, звільнився перед самою війною. Про свою долю він написав у вірші "Почуй мене, брате":

*...Весна десь шумить
робітничка,
А я у залізнім полоні...
У мене ось на долоні
Веселий од сонця
промінчик.
Я руки свої простягаю,
Крізь грубі, заржавлені
ґрати,
До сонця привіт посилаю:
- Почуй мене, брате!*

Під час війни працював у редакції прифронтової радіостанції "Дніпро". Після війни був кореспондентом газети "Соціалістична Харківщина". А далі переїхав у м. Снятин Івано-Франківської області.

У музеї Марка Черемшини у Снятині експонуються ілюстрації до творів письменника. Близько сорока акварелей написав Петро Голота.

Помер 8.11.1949 р.

*Джерело: Юрій Винничук. Невідоме Розстріляне
Відродження. Упорядник: Юрій Винничук. Харків: Фоліо. 2016. 768 с.
ISBN 978-966-03-7531-4*